

Előfizetési árak:

Egész évre	---	8 kor.
Fél évre	---	4 „
Negyed évre	---	2 „

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra, kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlköztásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. június 18.

38. szám.

Tisztelt olvasóinkhoz!

A mult és a folyó hóban az előfizetések, dacára annak, hogy mintegy másfélezer koronára rug a hátralék, olyan szűken folytak be, hogy a nyomdával szemben fennálló kötelezettségeinknek sem voltunk képesek megfelelni. Ez mig egyrészt nekünk sok kellemetlenséget okoz, másrészt alkalmas arra, hogy az erdészeti al-tiszti személyzet jó hírnevén is csorbát ejtsen s alkalmat adjon vele szemben a pontatlanság vádjára. Ezt elkerülendő, egész bizalommal és tisztelettel kérjük mindazokat, kiknek előfizetése már előzőleg lejárt vagy a folyó hó végével fog lejárni, hogy hátralékaikat lehetőleg még a folyó hóban, de mindenesetre a jövő hó elejével ki-egyenliteni, előfizetéseiket pedig megújítani és ha csak lehetséges, a folyó év végeig rendezni sziveskedjenek, hogy a közeledő új évfolyam nyilvántartását felfektethessük és abba neveiket átvezethessük.

Azoknál, a kiktől ezt kérjük és várjuk, a lejárat napját lapunk jövő számának címszalag-jára fel fogjuk jegyezni és az előfizetés köny-nyebb beküldhetése végett a laphoz előnyomott utalványlapokat mellékelni.

Legyenek a szives olvasók figyelemmel arra, hogy egy lap csak akkor szolgálhatja jól ügy-eket, ha minden idegen befolyástól teljesen men-tes, erre pedig csak az anyagi gondoktól való mentesség képesíti, mit elősegíteni az előfizetők hivatása és kötelessége.

Tisztelettel:

az „Erdészeti Ujság” kiadóhivatala.

A bot nem sül el.

Azt mondja ugyan a példabeszéd, hogy ha Isten akarja, a bot, vagy a kapanyél is elsül. Készséggel elhisszük ezt az egyébként abszurd-nak látszó állítást, bár még alig látott valaha halandó ember ilyen bot vagy kapanyél elsülést, nem ugyan azért, mintha ez csakugy lehetetlen-ség volna, hanem talán inkább azért, mert az Istennek még nem jutott eszébe ezt akarni. A lehetőséget azonban hisszük, mert hiszen azt mondja az irás, hogy azok a boldogok, a kik nem látnak és mégis hisznek, mert a hit üdvözt.

Pedig nem ártana hébe-korba, ha az Isten megtenné a csodát és a bot is elsülne; akkor nem földné korai sir szegény Szabó Mihály kar-társunk haló tetemeit, hanem járná tovább véd-kerületét a facseti erdőgondnokságban, támasz-kodva az ő csodabotjára és bizva annak rend-kivüli tulajdonságában.

Mert nem kropócsekkal, sem Werndl kara-bélylyal, de még csak sörétes puskával sem a vállán, hanem göcsös somfa husánggal a kezé-ben teljesítette már huzamosb idő óta szolgálá-tát és védelmezte — ugy, a hogy tudta — véd-kerületét. Legalább így olvassuk ezt lapunk egyik hüséges barátjának hozzánk intézett leveléből, a melyben arról értesít, hogy folyó évi május hó 29-én a krassószörénymegyei Szintyest köz-ség határában fekvő kincstári erdőben Szabó Mihály II-od osztályu m. kir. erdőőrt meggyil-kolták. A fejére sujtott négy fejszecsapás oltotta ki életét.

A tompa bot gyöngé védő eszköznek bizonyult az éles baltákkal szemben s nem birta még erős kézben sem megvédeni gazdája életét.

Említett levélírónk azt írja ugyanis, hogy a meggyilkolt kartársunk szolgálatának teljesítése közben ismételtelen kénytelen volt fegyverét használni — nyilván az őt megtámadó fatolvajok vagy vadászok ellen s fegyvere meg is tette neki azt a jó szolgálatot, hogy életét és testi épségét mindenkor megvédelmezte, de éppen ezért a jó tulajdonságáért kellett a szolgálatában mindig hűséges társától megválnia, mert állítólag az ismételt fegyverhasználat miatt — nem tudjuk, hogy vajjon a saját fenhatósága, vagy pedig a közigazgatási hatóság által — meg lett fosztva a fegyverviselés jogától s ezért kellett azontul szolgálatát furkósbottal teljesítenie, akár csak valamely tehénpásztornak vagy kanásznak.

Ezt hallva, önkénytelenül is felvetődik elménkben az a kérdés, hogy vajjon helyes eljárás volt-e az, hogy egy erdőőr, tehát köz- és vagyonbiztonsági közeget eltiltották annak az eszköznek a viselésétől, a mely neki terhes, felelősségteljes és mindenek fölött veszedelmes szolgálata teljesítésénél úgy szólva kiegészítő része volt. Jogosan cselekedett-e az, a ki ezt a tilalmat kibocsátotta s volt-e elegendő oka arra, a mit cselekedett.

Nem habozunk kinyilatkoztatni, hogy a fegyverviseléstől való eltiltás semmi módon sem volt indokolt, de nem is lehetett az.

A fegyverviselés jogától valakit megfosztani csak abban az esetben lehet és szabad, ha annak használatánál átlépte a törvény és szabályrendeletek által felállított korlátokat, ha visszaél azzal a hatalommal, melyet neki a fegyverviselési engedély adott.

Mert Szabó Mihály erdőőr dolgában csak két eset lehetséges: vagy jogosan, a törvények és rendeletek korlátain belül használta fegyverét, vagy pedig ezeknek figyelmen kívül hagyásával jogtalanul és indokolatlanul.

Ha jogosan használta, akkor ettől a jogától a jövőre nézve sem volt megfosztható s miután minden fegyverhasználat feltétlenül bírói vizsgálatot von maga után s ítéletet provokál, nyilvánvaló, hogy az ítéletnek felmentőnek kellett lennie, már pedig ha valakiről a bíróság megállapította, hogy a terhére rótt cselekményben ártatlan s ennek alapján felmentő ítéletet hoz, ennek a felmentésnek teljesnek és megtámadhatatlannak kell lennie s nincs senkinek sem jogában azt felülbírálni tárgyává tenni, mert honi törvényeink, de ősi gyakorlat szerint is, bíróságaink végérvényes ítélete szent és sérthetetlen.

Feltéve azonban, hogy Szabó ismételt fegyverhasználati jogtalanok voltak s azokkal embertársai életében vagy testi épségében indokolatlanul kárt okozott, nyilvánvaló, hogy az ilyen irányban beigazolt tény fölött a bíróság nem térhetett egyszerűen napirendre, nem hunyhatott szemet a jogtalan cselekménynél, hanem kötele

Vaszilka.

— A „Pesti Hírlap“ után —
(Folytatás és vége.)

De rögtön megszólalt benne egy másik hang is, amelyik elkezdett vele veszekedni.

— Nem szégyenled magad, Péter — így szólt. Hát arra már nem emlékszel, hogy ez a bénakezü pásztor mentett meg akkor, amikor a vadászok rád lestek? Hát ez a hála, ez a viszzafizetés? Azután milyen ember vagy te, hogy csak magadra gondolsz? Hát az a sok szegény ember, akinek minden vagyonkája az az egy ökör, ami ott legel a többivel, az semmi előtted? Hátha éppen azt vágja agyon a medve?

Elszégyelte magát és elkezdett mentegetődni a lelkiismerete előtt.

— Ne veszekedj, hisz látod, hogy nem maradtam otthon. De nézzed, én nekem is másképen kell gondolkoznom, mint azelőtt. Asszony van a háznál, akinek jövőjére gondolnom kell. Addig, amíg egyedül voltam, lehettem vakmerő és te legjobban tudod, hogy az is voltam. De most el kell futnom a veszélytől, nemhogy még én keressem. Mert mi lesz a Vaszilkával, ha nekem bajom történik?

Nagy csend volt az erdőben. Mintha megkövesült volna az egész rengeteg. Az erdőőr levette a puskáját és megvizsgálta mind a két csövét. Azután megnézte még egyszer, hogy van-e nála elég expressz golyó, ami bizony keresztül vágja azt a lompos bestiát ott, ahol eltalálja. Amikor látta, hogy minden rendben van, megnyugodott egy kissé.

Jól lement már a nap, amire odaért a nyíresre. A pásztor alig tudott hova lenni örömeiben.

— Csakhogy itt vagy. Oh, de félttem, hogy nem jössz. De te nem félsz, oh, nem! És meg is fogod ölni őt, ugy-e Péter?

volt azt büntető törvényeink szellemében megtorolni s az igazságszolgáltatásnak érvényt szerezni. A bírói eljárás tehát csak Szabó elítélésével végződhetett s neki a tett súlyosságához mérten hosszabb-rövidebb időtartamu börtönbüntetést kellett elszenvednie. Miután pedig arra, aki akár gyilkosság, akár emberölés vagy súlyos testi sértés miatt szabadságvesztés büntetésével lett sújtva, a hivatalvesztés is büntető törvénykönyvünk 289. §-a értelmében feltétlenül kimondandó, nyilvánvaló, hogy Szabó — ha a jogotalan fegyverhasználat által okozott büntett elkövetésével alaposan lett vádolva s e miatt el is ítélve, nem lehetett újból erdőőr, legalább nem annyi éven át, a hányra a hivatalvesztés ki lett bíróilag mondva.

Tegyünk fel azonban még egy harmadik esetet is: nevezetesen azt, hogy Szabó indokolatlanul élt, illetve visszaélt fegyverhasználati jogával, de ezáltal senkinek életében vagy testi épségében kárt nem okozott, vagy ha okozott is, e miatt ellene feljelentés nem tétetett s így került el az igazságszolgáltatás büntető kezét, kérdés, hogy vajjon helyesen cselekedett-e az, aki ezért őt a fegyverviselés jogától s ezáltal az önvédelmére egyedül biztos eszköz viselésétől megfosztotta, kiszolgáltatván őt ezáltal ellenségei boszujának s oda dobva életét ezek prédájára.

Erre a leghatározottabban azt mondjuk, hogy nem csak hogy ez a határozat nem volt jogos,

de még ha a jogosultságnak látszatával birna is, mód nélkül tapintatlan volt.

A mi véleményünk az, hogy ha valakire rábizonyul, hogy a fegyver viselésére méltatlan, az kezében olyan veszedelmes fegyver, a melylyel nem tud bánni, attól nem is a fegyvert kell elvenni, hanem el kell vonni tőle minden olyan szolgálatot, a mely módot és alkalmat nyújt neki fegyvert viselni és azzal könnyelműen visszaélni.

Az erdőőrnek nem csak hogy joga van, de sőt rendeletileg megszabott kötelessége is szolgálatát fegyverrel a kezében teljesíteni s akkor követ el szabálytalanságot, ha a szolgálatot nem fegyverrel teljesíti.

Furcsának és teljesen indokolatlannak találunk tehát minden olyan intézkedést, mely az erdőőrt attól fosztja meg, mit viselni neki a részére kiadott szabályrendelet parancsolja. Az erdészet szolgálatában — szerény véleményünk szerint — a valakiben kárt okozó fegyvert csak a viselőjével együtt, de a nélkül soha sem szabad eltávolítani, mert egyébként annak nagyon szomorú következményei lehetnek, mint ahogy azt világosan bizonyítja Szabó kartársunk gyászos végzete.

És itt nem állhatjuk meg, hogy még egyet meg ne jegyezzünk.

Egyes erdőhatóságoknál meg van az a szokás, hogy az olyan erdőőrt, ki szolgálata közben kénytelen volt fegyverét használni, továbbra

Annyi rettegést lehetett kiérezni a szavaiból, hogy az erdőőr majd elnevette magát. De mégis megőrizte a komolyságát. Csak bölintott egyet a fejével, hogy igen, meg fogja ölni a medvét, azután szétnézett maga körül. Azt nézte, hová lenne legjobb lesbe állania.

A kosár, amibe éjjelre terelik be a marhát, jókora tisztáson feküdt. A háta mögött egy csupasz domb állott, amelyen semmi más nem volt, mint egy sárgává aszalt avar. Erre tehát nem igen kellett ügyelnie. Balkézzről meredek domboldal volt, amely mély völgybe vezetett. Ezt az irányt is bátran számításán kívül lehetett hagyni, mert olyan teremtetett állat nincs, aki ezt a nehéz kapaszkodót választaná, ha a kosárhoz akarna eljutni. Hanem a jobb oldali rész már megérdemelte azt, hogy figyelemben részesítsék.

Először is arra felé esett a Sugatag, ahol állítólag a vad tanyája volt. Azután ott egyenletes, de lassu emelkedése volt a hegynek olyan sűrű bükkössel, a melyben el lehetett bujni és észrevétlenül közelebb lopózkodni. A fák között az utat fiatal cserjés állotta el, amely megaka-

dályozta azt, hogy messzire el lehessen látni a rengetegbe. Azonkívül közelebb is esett a kosárhoz. Majdnem bizonyos volt tehát, hogy innen fog a medve kijönni, ha egyáltalában megjelenik. Amikor tehát megbizonyosodott erről, oda szolt a pásztornak, akin annál jobban erőt vett a félelem, minél inkább besötétedett.

— Hallod-e, Jura, én itt maradok ennél a fánál. Te meg menj vissza a kosárhoz, hanem eszedbe ne jusson tüzet rakni. A kutyádat meg tartsd magad mellett és csitítsd el, ha ugatni akar. Értetted Jura?

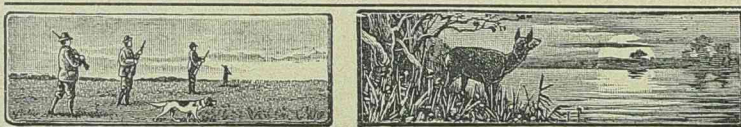
A nyavalyás motogott valamit, de nem lehetett érteni. Az erdőőr nem is törődött vele. Megelégedett azzal, hogy csakugyan visszaindult a marha felé.

Este volt. Az ég fekete szőnyegén rezgő csillagok kandikáltak át. A holdsugár kékes sávot húzott keresztül az erdőn.

Csend volt. Némelykor támadt egy kis szél, amely keresztül surrant a lombokon. Ekkor Sóhajtott egyet a rengeteg, azután újra hangtalanná vált minden.

is meghagyják addigi védkerületében, nyilván abból indulva ki, hogy ott az ilyen erélyes emberre szükség van. Ez, véleményünk szerint, nem helyes eljárás, mert az ilyen erdőőrt feltétlenül kiszolgáltatják az általa megsértett ember, vagy ennek rokonai és cinkostársai boszujának s vannak rá példák, hogy az ilyen erdőőr — ki pedig buzgóságaért és erélyességeért talán dicséretet és jutalmat érdemelne — ezeket vagy életével, vagy testi épségével, vagy legalább földi javaival kell megfizetni.

Ezt a szokást be kellene szüntetni s kívánatos lenne egy olyan rendelet kibocsátása, amely az olyan erdőőrnek, ki szolgálata közben fegyveréhez volt kénytelen nyulni, vagy egyéb a szolgálatából kifolyó okok miatt a környék népe boszujának ki van téve, feltétlenül más védkerületbe való áthelyezését rendelné el. Ezzel az intézkedéssel számos jobb sorsra érdemes élet lenne megmenthető, anélkül, hogy ezáltal a birtokosnak valamely nagyobb hátránya lenne.

→+++< Bagolykunyhó. >+++>

(Az „Ujság” után.)

A szárnyas ragadozók pusztításának egyik neme, hogy nagy suholy (*bubo maximus*) uhuval csalogatják a hasznos vad eme nagy ellenségeit a bagolykunyhóhoz.

Tudvalevő, hogy az uhu a legveszedelmesebb

Abból az irányból, a hol az erdőőr állott fel, gyenge csettenés hallatszott. A pásztor éles füle meghallotta azt és arra elkezdett úgy magába imádkozni. Megértette, hogy a Péter most csúsztotta be a két golyót a puskába és a helyére visszaugró puskacső okozta ezt a parányi neszt. Babonás volt, nem tudta megállani, hogy áldást ne kérjen arra két golyóra. Annyit biztosan elért vele, hogy legalább magát megnyugtata egy kicsit.

Jó félóráig nem hallatszott semmi hang. Az erdőőr még a lélegzetét is visszafojtotta, úgy figyelt. A puska lövésre készen állott a kezében, nehogy valami meglepetés érhesse. Mert ilyenkor el kell készülni lenni mindenre.

Azután egyszerre csak vakkantott egyet a kutya. Hallatszott, a mint a pásztor elkezdte őt halkan csittítani, de rögtön rá olyan nesz támadt a sűrűben, hogy a béna kezű embert abban a pillanatban kirázta tőle a hideg. Az erdőőr pedig görcsösen szorongatta a puskáját és merően nézett arra felé, a honnan cammogva, nehézkes lépésekkel közeledett a medve.

éjjeli ragadozó, ettől a nagy éjjeli rablótól még a nappali szárnyas tolvajok is félnek, féltik úgy a maguk, valamint rablófajzatuk életét is; ők, a nappali fosztogatók, éjjel tehetetlenek s ritka eset, hogy a nagy éjjeli betörővel találkozzanak, de ha nappal látják, meg sejtik valahol, akkor üldözik, fáról-fára kergetik és az éjszaka olyan ügyes tolvaja ügyetlenül ugrál, bujkál ide s tova, mert ha a nap kisütött, tehetetlen. Ezt használják ki a nappali szárnyas ragadozók és örült hajsztát indít meg a szarkától kezdve egészen a nagy, a valódi sasokig valamennyi ragadozó az uhu ellen.

A vadászok ezt rég időtől kezdve ki is használták, a szárnyas ragadozók pusztításának ezt a nemét „uhuzás”-nak hívják.

A bagoly-, vagy hollógunyhónak azt a helyet hívják, a hova a vadász szokott rejtőzni, a hova a nagy suholyt szokta helyezni, ha ragadozókra akar vadászni.

A bagolykunyhót leginkább nagyobb tisztásokon, lehetőleg dombos helyen készítik és pedig úgy, hogy a földbe ásnak tetszés szerinti mélységű és szélességű vermet, ezt a föld színével egyenlően befedik rőzsével, földdel, aztán behantolják, hogy a föld többi helyeivel egyenlő legyen, (nekem egész nagy társaságra volt ilyen kunyhóm berendezve padokkal, asztallal) ez elé a kunyhó vagy verem elé tizenöt-husz lépésnyire jó magas száraz fát állítunk, a vermen löréseket hagyunk, hátul vesszőből fonott lecsukható ajtót hagyunk, a száraz fa közelében pedig egy T alakú hetven-nyolcvan centiméter magas fát helyezünk el, hova a vékony láncra kötött uhut kötjük.

Az így elhelyezett uhu, ha nem lusta, folyton figyel, nyugtalan, a mit a sok ellenség észrevesz és néha örült hajsztát indítanak meg ellene, a szarka tisztességes távolságból csörög, de a beszálló száraz fára csak ritkán mer szállani, a szürke varju körülrepdesi, károg, károg és rászáll a beszálló fára, az ölyvek, tudj' isten honnan,

Nem lehetett ugyan látni még semmit, de megismerte a lépteit. Mintha egy bocskoros tót csoszogna errefelé a száraz gaz között. A ki csak csak egyszer is hallotta ezt, soha sem tudja többé elfelejteni.

A bestia pedig jött egyre közelebb. Néha megállt egy pillanatra. Ilyenkor biztosan fülelt, szimatolt. Azután újra neki indult. Lépteit alatt hangossá lett az erdő, a mint megbolygatta, az avart és összetördelte a száraz ágakat.

Az erdőőrben is kezdett melegedni a vér. Csak az nyugtatta meg, hogy a holdvilág épen azt a helyet világította meg, a hol a medvének ki kellett jönnie. Akkor pedig biztos lövése van egészen.

Egyszerre azután már egészen közről hallatszott a zaj. Már a lassu ümmögést és szuszogást is lehetett hallani. Az erdőőr lassan vállához emelte a puskát és merően nézte a cseprentét, a melynek most már a mozgását is lehetett látni. Még egy rövidke pillanat, a cseprenté szétvált . . . és ekkor a nagy szál ember elkezdett rohanni arrfelé. Olyanokat ugrott, mint egy megriasztott

de nagy messzeségről észreveszik, szárnylibbentés nélkül nagy köröket írnak le előbb magasan, azután mindig lejjebb-lejjebb ereszkednek, míg végre rászállnak a száraz beszálló fára, onnan nézegetik, fejeikkel nagyokat lökve befelé a bagoly felé, míg végre ismét tovarepülnek. A kisebb ragadozókat kevés figyelembe veszi az uhu, de az ölyvekre már vissza-vissza fordul, kíséri tekintetével azok repülését.

A sasok hihetetlen, illetve láthatatlan magasságban csinálják meg a maguk szárnylibbentés nélküli köröket, egyszer csak messze elrepülnek és mint a fõregteg jönnek egészen alacsonyan, nekivágnak az öreg uhunak, a ki ha nem vigyáz, bizony a fejébe kerül, mert a nagy sas azt lekapja. Ilyenkor az uhu leugrik állványáról, izmos lábait felfelé tartja, hatalmas karmait védelméül használja, a mi semmivel se gyengébb, mint bármelyik sasé. A kunyhóban ülõ vadásznak nagyon résen kell lenni, mert a nagy sas nem szokott a fára szállni, az csak elrepül a képzelt ellenség felett, vagy megtépázza az uhut, vagy egyet csap rajta és tovább repül, ilyenkor gyorsan ki kell ugrani a kunyhóból és úgy kell lőni a nagy ragadozót.

Igy szokták rendszeren gyakorolni az uhuval való vadászatot, azonban a tapasztalás azt bizonyítja, hogy ott, a hol uhuval gyakran vadásznak, az okos, a ravasz varjúk, szarkák, de még a buta ölyvek is kitanulmányozzák az uhut és nem mennek puskalövésnyire az uhuhoz. Leghelyesebb tehát, ha helyet változtatunk minél többször, azonban olyan sok vermet ásni, azt rendszeren elkészíteni nem lehet, tehát álljunk be vagy sűrű helyekre, vagy fedezzük magunkat úgy, hogy a ragadozók észre ne vehessenek.

Végzetetlen boszantó a szemtelen, vakmerõ és hallatlan kártékony szürke varjú, hiába lessük õket, nem jönnek a bagolykunyhó közelébe se, de ha a módját eltaláljuk, nem is tucatszámra, hanem negyvenet-ötvenet

szarvas. Amikor pedig odaért, annyira reszketett, hogy alig tudott szóhoz jutni.

— Vaszilka! Hátha a medve . . .

Nem merte egészen befejezni a gondolatot, csak végtelen szeretettel nézett az asszonya, a ki egészen hozzásimult és úgy mondta:

— Ne haragudj! Reggel meghallottam véletlenül, hogy hová készülsz. Nagyon féltettelek és elhatároztam, hogy veled leszek én is. Azt tudtam, hogy téged nem lehet lebeszélni arról, hogy idejõj és azt is tudtam, hogy nem hoznál el, bárhogY kérnélek is. Hát így jöttem utánad. Most már itt vagyok! Innen nem küldhetsz haza! Csak ne haragudj!

A nyavalyás pásztor mindebbõl nem látott, nem hallott semmit. Még most is egyre imádkozott azért, hogy az isten jó helyre vezesse a Péter golyóját.

PEREGRINUS.

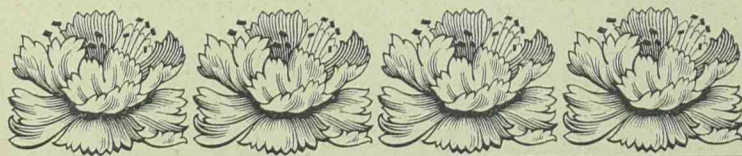

is lehetünk a következő módon. Csak az első varjut nehéz meglőni, ha ezt meglőhettük úgy, hogy még életben maradt, kössük a bagoly közelébe, dacára, hogy a bagoly nem bántja, mégis folyton fél, örült, ijedt szemekkel néz reá és folyton károg. A többi varju ezt hallja, később meg is látják, ott kóvályognak a bagoly felett nagy károgással és igaz örömmel lehet õket leszedegetni területeink nagy hasznára és a magunk nagy mulatságára, azonban nem a bagolykunyhóból, hanem ma itt, holnap amott, de fedett helyen. Ha mindennap egy helyen uhuzunk, egy hét múlva semmit se lövünk, mert a helyet minden ragadozó kiösméri. Az öreg fülesek, az uhuk nekünk vadászoknak jó barátaink, sok hasznát vesszük nekik, de gondozásukra is ügyet kell fordítani.

Az uhu fogságban soká elél, de sohase szabad neki például májat, vagy egyáltalában mészárszéki hust adni, tollastul-szöröstül kell a romlatlan állatot nekik adni, a varjut, szarkát, rókát, patkányt stb. szívesen fogyasztják el; gondoskodjunk mindig fürdõvizirõl, mert fürödni nagyon szeretnek. Tanyájuk legyen egy nagyobb láda, de legyen udvaruk is dróthálóból készítve. Fogságban nagyon megszelidül, vezényszóra a fegyver csövére fel is ugrik, némelyik nagy örömmel is megy a vadászatra, szívesen ül a fegyver csövében, ha bármilyen távolságra viszik is, azonban soha se vigyük teljesen szabadon, mindig láncocska legyen a lábán, mert a szabadságot bizony õ is nagyon szereti. A lánc lehet másfél méter hosszú, az uhu lábára a lánc mindig szíjjal legyen felcsatolva, otthon, zárkájában azonban mindig szabadon legyen. A megkötés úgy történjék mindig, hogy az uhut hónunk alá vesszük, lábaszárait megfogjuk és a szíjjat úgy csatoljuk reá; ha netalán karmait testünkbe mélyesztette volna, az ejtett sebet jó — óvatossági szempontból — kiszívni, karbolos vízzel vagy korrozív-oldattal kimosni, nehogy vérmérgezés állhasson be.

Az uhuval, a vadász e segítő-társával, ajánlatos kiméletesen bánni, mert nagy hasznát is vesszük, de meg nem is olyan olcsó portéka.

FÓNAGY JÓZSEF.

Az Évkönyv

II-ik évfolyamára vonatkozó közléseinket egyelőre kénytelenek vagyunk függõben tartani, mert arra a legutolsó hetekben megrendelések egyáltalán nem érkeztek. Ugy látszik, hogy ilyenekre az aratás bekövetkeztéig, illetõleg a mostani drágaság megszüntéig egyáltalán nem számíthatunk, de bizton reméljük hogy július hó ebben a tekintetben nekünk is meghozza az aratást és a kartársak nem fogják megengedni azt, hogy az Évkönyv az alig megszületett első évfolyamával ki is muljon. Ha ezt az erdészeti és vadászati altiszti személyzet megengedné,

valóban nagy szegénységi bizonyítványt állitana ki életrevalóságáról s mindenkorra elvonná mindenkinek a kedvét attól, hogy ügyeivel és viszonyaival foglalkozzék. Az anyagi áldozat — a mi tulajdonkép nem is nevezhető annak, mert a műben meg van a teljes egyenértéke — annyira csekély, hogy azt még a legszegényebb sorsban élő kartárs is minden nagyobb megterhelés nélkül meg hozhatja.

Az I. évfolyamból még meglehetősen számú példányunk van készletben s ezt példányonként — mint ezt már lapunk múlt számában is jeleztük — 1 K 40 fill. leszállított ár mellett szállítjuk s reméljük is, hogy ilyen nagy mérséklés mellett a kartársak nem engedik a még meglevő készletet nyakunkon száradni. Egész bizalommal tekintünk tehát a jövőbe s várjuk úgy az első, mint a második évfolyamra teendő megrendeléseket.

A NAGYVILÁGBÓL.

A már régóta huzódó politikai válságban új fordulat küszöbén állunk, a mennyiben mire ezek a sorok napvilágot látnak, vagy ki lesz már nevezve az új kormány, vagy pedig csak pár nap választ el annak kinevezésétől. Megdönthetetlenül tartja ugyanis magát a hír, hogy Fejérváry Géza báró elnöklété alatt, ki egyelőre egyuttal a pénzügyi és a személynévi tárcát is vezeti, a miniszterium a következőképp fog megalakulni: belügy Kristóffy József, honvédelmi Bihar vezérőrnagy, kereskedelmi Vörös László, közoktatásügyi Lukács György, igazságügyi Lányi Bertalan, horvát miniszter pedig Kovcevicz István.

A miniszterium ilyenformán való kinevezését pár nappal az a rettenetes csapás odázta csak el, mely hazánkat és az uralkodóházat is József királyi hercegnek f. hó 12-én történt váratlan elhunytával érte. A már régóta betegeskedő királyi herceget sem a család gyöngéd ápolása, sem az orvosi tudomány nem tudta életben tartani. Temetése ma vasárnap van Budapesten az egész ország mély gyásza és őszinte fájdalma mellett.

A svéd és norvég testvérországok között annak következtében kitört viszály, hogy a norvégek Oszkár közös királyt trónvesztettnek nyilvánítottak, még folyton tart, de kilátás van arra, hogy békés elintézés fog nyerni.

Kilátás van békére az orosz-japán harctéren is, hol a hadakozó felek között a békekötést Rosewelt, az amerikai Egyesült Államok elnöke kezdte meg, még pedig a legszebb reményekre jogosító sikerrel, mert a hadviselő felek készséggel beleegyeztek abba, hogy képviselőik egy megállapítandó helyen találkozzanak és a megkötendő béke feltételei fölött tanácskozzanak. A béke előmozdítása érdekében az összes hatalmak buzgón munkálkodnak. Állítólag a béke tárgyalásának idejére hat heti fegyverszünetet kötnének. Ennek ellenében olyan hírek is vannak, melyek szerint már a legközelebbi napokban nagy szárazföldi csata várható. A japán hadse-

reg állítólag tiltakozik a békének addig való megkötése ellen, míg ezt a nagy csatát meg nem vívják, a melyben végső csapást vélnek az orosz seregére mérhetni.

HASZNOS TUDNIVALÓK.

A kocák meddősége.

Egy rendkívül érdekes esetet tárgyal a „Köztelek” 34. száma, amely általános jelentőségénél fogva nagyon is megérdemli, hogy azt e lapok hasábjain is ismertessük és a kérdést és szakértők választát egész terjedelmében közöljük:

Gazdaságomban 100 darab tenyészkocát tartok, amelyek m. évi augusztus hóban ellettek. Választás után, azaz m. évi november hó 20-án ismét bugattam, de a bugatás után 6 héttel 10 drb. kivételével, amelyek meg is ellettek, az egész csapat koca ismét megindult bugni. Én a kanokat ismét közéjük eresztettem és a másodszori bugatás 6 hétig tartott. Kocáim ismét meddők maradtak. Most már nem bugattam harmadszor, hanem vártam tavaszig. F. évi április hó 1-én a kanokat a kocákra eresztettem és látszólag azok rendesen bugtak, az egész csapat megbugott f. hó 19-ig és ma már azon kocák közül néhány darab, amely 1—7-ig bugott, ismét megindult bugni és attól tartok, hogy az egész falkával így fogok járni. A kocák mongolicafajták, jó erőben vannak. Kérdelem, hogy mi az oka annak, hogy kocáim nem akarnak fogamzani holott a kanok nézetem szerint jól bugnak, a jószág egész nap az ugaron jár és így eleget mozog is?

P. Á.

E kérdésre szakértőnk válasza a következő: A jelen eset oly szokatlan, hogy csak egyre gondolhatunk, nevezetesen arra, hogy talán már évek óta mellőzve a vérfelfrissítést nagyobb mérvű rokontenyésztésbe keveredett. Ugyanis gazdasági háziállataink között egy sem oly érzékeny a rokontenyésztés káros hatásai iránt, mint a sertés, melynél mindenekelőtt a termékenységen nyilvánul az olyformán, hogy a vérrokonságban álló állatok vagy eredménytelenül párosodnak egymással, vagy ha eredményesen párosodnak, akkor is csak kevés malacot fiadzik a koca s azonkívül könnyen elvetél. Az ön esetében két dolog enged rokontenyésztésre következtetni, u. m. először az, hogy az utolsó fiadás alkalmával már csak 3—6 malacot szültek a kocák s másodszor, hogy az őszi bugatás alkalmával csak 10 koca hasasodott meg s 90 drb. meddő maradt. Ilyenkor nem lehet mást tenni, mint friss kanokat beszerezni, még pedig oly kondából, melyből már legalább is 10 éve, vagy még több idő óta nem vásárolt kanokat mert számos példa mutatja, hogy még ha maguk a kocák rokontenyésztésből származnak is, pl. ha apáik s anyáik testvérek voltak, termékenyek, mihelyt idegen kanokkal párosítjuk azokat.

CSELKŐ ISTVÁN.

E kérdés és feleletből most már vonjuk le a következtetést. Gyakran tapasztaltunk hasonló meddőséget

a községi kondákban is és e meddőség rendszerint akkor következett be, a midőn a községi kanász a maga nevelésü kanjait használta bugatásra. Mi okozta tehát a meddőséget? Minden valószínűség szerint a rokontenyésztés. Okozhatja ugyan a kan tulságos kimerültsége is, de hány kondást látunk, a hol 30—50 koca, egy darab és látszólag silány kantól nagyon szépen szaporít. A minek egyszerű magyarázata, hogy a községi kondában egész éven át váltakozva bug a koca, míg a magán nagytenyészetekben egyszer-kétszer, rövid 2—4 heti időközben. Persze, hogy itt aztán több kan szükséges. Hanem a rokontenyésztésből származó meddőség nagyon is könnyen bekövetkezik, ha akár községi tenyésztőből, akár pedig állandóan valamelyik nagyobb tenyészetből szerzik be a kanokat. A miből ismét csak az a tanulság, hogy a kanokat legjobb esetről-esetre más-más nagyobb tenyészetből beszerezni és nem sajnálni a garast annak beszerzésénél, mert a néhány forintnyi vételár-többlet bőven megtérül a nagyszaporodású kan ivadékaiban.

KÜLÖNFÉLÉK.

* **Az utolsó mammut.** A mammut klasszikus hazája Szibéria. Ebben a rengeteg misztikus országban aluszszaak jobbra örök álmukat az ember első szereplésének óriás tanúi. A legtöbb mammut-csontvázat ott találták Szibériában, a sohasem olvadó jégbe temetve. Nem mintha másutt nem találtak volna mammut-csontvázat, vagy egyéb maradványt. Hiszen nálunk Magyarországon is már nem egyre akadtak. De oly nagy tömegben, mint Észak-Ázsiában sehol sem fordul elő. Azonkívül Szibériában e nagy, otromba állatok szőröstül-bőröstül fagytak be és ezeknek a leleteknek kapcsán tudhattuk meg, milyenek is voltak az ő állatok és hogyan pusztultak el. Ezek az ismeretek nemrég bővültek újabb fölfedezések és kutatások által és főleg, mert egy újabb lelet a Berezovszka folyó partvidékéről, sok eddig nem ismert adatot szolgáltatott.

A szentpétervári tudományos akadémia múlt évi május hónapban, két emberét küldte ki, hogy a jelzett maradványokat hazahozzák. Nem csekély föladat háramlott rájuk. A távolság Szentpétervártól a jeges óceán délpártvidékéig, a Kolymk folyó torkolatáig, több mint 12.000 kilométer egyenes vonalban. Az utolsó 3000 kilométer a tundrák világán vezet keresztül. Sehol sincsen város, vagy falu. Utat, hidat még nem építettek ebben a szomorú világban.

A talaj husz méter mélységig be van fagyva, a nyár melegében csak egy méternyire olvad a jégkéreg. Wrangel orosz utazó, ki éppen a Kolyma mentén töltött három esztendő, beszéli, a folyam már szeptemberben befagy és nincs rá eset, hogy a jég június előtt olvadni kezdene. Zivatar, villám, ott ismeretlen fogalom. Ember nem igen lakja a mammut borzalmas hazáját.

Az utolsó mammutlelet egy kozáknak köszönhető, ki a Berezovszka partjain 1900 végén egy csaknem ép mammut-tetemre bukkan, mely évezredek óta a jégbe ágyalva, épségben maradt. Mikor az orosz akadémia emberei odaértek, a farkasok, kutyák meg ették a hát bőrének egy részét. Ez a lelet lényegesen módosította némely nézetünket erről az őállatról. Bizonyos, hogy Szibéria a mammut őskorában nem volt melegebb, mint ma és hogy a mammut hideg égővi állat volt. A legvalószínűbb föltevés, hogy a mammutok, melyek teteme megmaradt, mely gleccser hasadékokba estek, a hol megölte őket az éjjeli fagy. Az első ilyen maradványt Pallas találta 1771-ben. Az utolsó ilyen lelet az, melyről most szoltunk. Elvitték év ezredekkel pusztulása után zöldes jégsirjából, hogy elszállítsák messzire hazájától egy ragyogó főváros muzeumába, hol még sokáig fogják megbámulni az óriás állatot, mely egykor Európa és Ázsia ura volt.

NAPI HIREK.

— **Asszonyoszöktetés a szerb fővárosban.** Ismét nagy botránya van Belgrád városának. Mint értesülünk, Bajlony Ferenc, Szerbia legnagyobb ipari vállalkozója tegnap este kocsián megsöktette a szerb földhitelintézet aligazgatójának, Popvics Dusának feleségét. Egy szomszédos községbe hajtottak. A megcsalt férj értesülvén a dologról, utánuk hajtatott s elérte őket. Rátámadt a hűtlen asszonyra, a kit Bajlony védeni iparkodott. Erre Popovics revolverrel mellbelőtte a csábítót. A golyó átfurta Bajlony tüdejét; a sebesült halálán van. Bajlony nagyon gazdag ember; sörgyára, gőzmalma van s a külföldön is jól ismerik.

— **Verekedő választók.** Török-Szentmiklósról jelentik: A török-szentmiklósi választókerület választóinap egy része Somogyi Aladár dr. volt képviselőt jelölte képviselőnek, a ki tudvalevően lemondott, mert a Kuria ugys megsemmisítette volna mandátumát azon az alapon, hogy nem választó. A választók másik része Halász László dr. ceglédi ügyvédet jelölte képviselőnek, ugyancsak függetlenségi programmal. Halász László dr. tegnap akarta elmondani Török-Szentmiklóson programbeszédét, de a Somogyi-párt választói ezt meghiusították. A képviselőjelölt a reggeli gyorsvonaton érkezett Török-Szentmiklóstra, hatvantagu kísérettel. Mivel a főutat a néptömeg teljesen elzárta és fenyegető magatartást tanusított, a menet egyik szűk sikátoron vonult föl a községháza előtti térre, a hol a Kossuth-szobor áll. A helyzet mindjárt veszedelmes volt, mert az összegyűlt nép kövel kezdte dobálni a ceglédieket, úgy, hogy a képviselőjelölt nem kezdhette meg beszédét. Óriás kavargás keletkezett, az emberek futva menekültek a közápor elől. A csendörök hiába léptek közbe, a feldühödött népet visszatartani nem lehetett. Egyszer egy éles kő a képviselőjelölt öcscsének arcába esett, a kit nyomban elborított a vér. Halász László dr. ezek után nem tartotta meg programbeszédét s a legközelebbi vonaton hazautazott.

— **Gyermekrabló cigányok.** Az esztergomi rendőrség értesítette a budapesti főkapitányságot, hogy Bia környékén kóbor cigányok elraboltak négy fiút. Az egyik fiú, Schmidt Ferenc lakatosinas, megszökött tőlük és jelentkezett az esztergomi rendőrkapitányságnál. Ott elmondotta, hogy a cigánycsapatban öt férfi és hat nő van. Vezetőjük egy Lakatos nevű öreg cigány s két sátoros kocsin vándorolnak városról-városra. A rendőrség értesítette a gyermekekrablásról az ország minden hatóságát és most mindenfelé keresik a gyermekekrabló cigányokat.

— **Üzenet a börtönből.** Rómából írják: Kampoban, Elba szigetén, Zachela Ulisze, az ottani világitótorony őre a minap fáradt fecskét fogott, amelynek jobb lábához cédula volt erősítve. A papiroson ceruzával írva a következő sorokat olvasta: Porto Longone, 1905 május 15-én délután három órakor. Ez a fecske a rabok kórházába repült. Ismét szabadon bocsátottam és ezt a cédulát kötöttem a lábához. Aki ezt a cédulát megtalálja és kegyelmet akar velem gyakorolni, küldjön kérvényt az igazságügyminiszterhez vagy a királyhoz, hogy megkegyelmezzenek nekem. Ártatlanul életfogytig tartó börtönre ítélték s már husz év óta, 1885 április 16-ika óta vagyok itt az élőhalottak sirjában. A nevem Kataldo Bruno, Kataldo községből. A világitótorony őre a cédulát átadta a porto-ferrajoi alprefektusnak, aki azonnal elküldte Rómába. Ott az eset nagy feltűnést keltett. A közvélemény hajlandó a szegény rabnak oly romantikus körülmények között nyilvánosságra jutott üzenetét elhinni s az igazságügyminiszter valószínűleg vizsgálatot fog elrendelni Kataldo Bruno ügyében.

— **Csodaszülött.** Tragikus esetet jelentenek Pécsről. Egy szomszédos faluban egy szegény asszony szakállas és torzonborz haju csecsemőnek adott életet. Mikor az anya meglátta gyermekét, ijedtében szörnyethalt. A babonás parasztok meg voltak győződve, hogy a csodaszülött maga az ördög, ezért kegyetlenül bántak el vele. Hosszu póznára kötözték, végig hurcolták a falun és valósággal szétépték a csecsemőt.

— **Titokzatos bűneset.** A torontáli csendőrség rejtelmes bűnügyben nyomoz. A minap ugyanis Deszken Gerliczy Ferenc báró birtokán egy kazalban egy teljes uriruhát találtak és csaknem ugyanabban az időben Klárafalva határában egy mezitelen férfi holttestére bukkantak. Bizonyos, hogy az ismeretlen embert meggyilkolták s ruháját elrejtették a kazalban.

— **Szőkevény magyar huszárok Sabácon.** A belgrádi Politika című lapnak ismételten azt írják Sabácról, hogy a boszniai, nevezetesen a belyinai helyőrségből igen gyakran szöknek át a katonák Szerbiába. E hét elején, írja a belgrádi Politika csütörtöki számában, egy magyar-osztrák tiszt felügyeletével a belyinai huszárok fűrésztörttek lovaikat a Drina vizében s a tiszt egyszer csak azt vette észre, hogy két huszár lovastól a szerb partra usztatott, a hol aztán a sűrű erdőben eltűnt. A huszártiszt, noha szigorúan tilos, elrendelte a szőkevény huszároknak szerb területen való üldözését.

Több huszár át is usztatott a Drinán, de hosszas keresés után csak a szőkevény huszárok lovaira akadtak, a melyeket visszavittek bosnyák területre. Maguk a szőkevény huszárok Sabác városában jelentkeztek, a hol előadták, hogy a tulszigoru bánásmód, a gyakori ütlegetés és kinzás az oka annak, hogy megszöktek. A sabáci prefektus táviratban tett jelentést a szerb kormánynak a szőkevény magyar huszárokról, a kiket szabadon bocsátottak ugyan, de egyelőre Sabácon kell maradniok.

— **Szélhámosság.** A kassai rendőrség büntügyi osztálya arról értesíti az összes közigazgatási hatóságokat, hogy az ország minden részéből Kassára érkezett levelekből az tűnik ki, hogy valami Rosenfeld Mór nevű egyén az országot bebarangolja, foto-email fényképekre megrendelést gyűjt, előleget vesz föl, de a megrendeléseknek eleget nem tesz. A megrendelőknél arra hivatkozik, hogy neki Kassán fényképészeti műterme van, bár ott ismeretlen. A kassai rendőrkapitányság fölkérte a hatóságokat, hogy Rosenfeldet nyomozzák és tartóztassák le. Termete alacsony, arca borotvált, nagy fekete művészhaját és orrcsipetét visel.

Szerkesztői üzenetek.

Baumann Andor urnak, *Bulra*. Szegény Jávorka dolgáról még most sem tudunk többet, mint a mennyit multkori vezércikkünkben megírtunk. A vizsgálat erélyesen folyik, de hogy milyen eredménnyel, arról éppen a vizsgálat érdekében semmi sem szivárog ki a vizsgálatot vezetőik ajtaján. Természetes, hogy az ügyre még annak idején vissza fogunk térni. Köszönet a küldött levélért és üdvözetért, melyet családotól szívből viszonzunk. — **Tömböly Elek** urnak, *Sáska*. Tilalmi táblákat jó minőségben, szépen, izléseesen kidolgozva és jutányos áron szállít **Winkler Gusztáv** itteni (Szászsebes) téglagyáros, kit egyébként felhívtunk, hogy árjegyzékét becses címére küldje el. Azt hisszük, hogy ezt eddig már meg is kapta.

A kiadóhivatal postája.

Szendrei István urnak, *Magyar-Lápos*. A 2 korona előfizetési díj beérkezett. — **Szedlák Mihály** urnak, *Sumjác*. Előfizetése november hó végéig van rendezve. — **Tarnai Miklós** urnak, *Somogy-Ursopa*. A beküldött 8 koronával folyó év végéig van előfizetve.

Hirdetések és pályázatok.

Számтан

a m. kir. erdőőri szakiskolák, az erdőőri szakvizsgára magán uton készülők és erdőaltisztek részére.

Irta: **Béky Albert**,

m. kir. erdész,

a szászsebesi m. kir. erdőrendezőség vezetője.

Kapható: Az Országos Erdészeti Egyesületnél (Budapest V., Alkotmány-utca 6.) **Ára:** 2:40 K, bérmentve 2:60 K.

Nyomatott a „Szászvárosi Könyvnyomda R.-T.” gyorsajtóján.

ERDÉSZETI UJSÁG

SZAK- ÉS TÁRSADALMI LAP AZ ERDÉSZETI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 „
Negyed évre 2 „

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra,
kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSZKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fill. Ajánlköázásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fill.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. június 18.

38. szám.

TARTALOM:

1. Vezércikk: A bot nem sül el. — 2. Bagolykunyhó. — 3. Tárcá: Vaszilka. — 4. Az Évkönyv. — 5. A nagyvilágból. — 6. Hasznos tudnivalók. — 7. Különfélék. — 8. Napi hírek. — 9. Szerkesztői üzenetek. — 10. Kiadóhivatal postája. — 11. Hirdetések és pályázatok.

BLUM és TÁRSA

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV., Kossuth Lajos-utca 14—16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállítású *****

erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

— nemkülönben felszerelési cikkek szállítására. —

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb megelégedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készíttetnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmívelésügyi Minisztérium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

Hirdetmény.

Hohenlohe herceg javorinai uradalmában

egy erdészi állás
van üresedésben.

Pályázhatnak magyar erdészeti szakiskolát végzett, több évi gyakorlattal bíró, lehetőleg evangélikus vallású magyar honpolgárok, kik a magyar és német nyelvet szóban és írásban, a tót nyelvet pedig szóban tökéletesen bírják, valamint az előforduló számadások önálló vezetésére megfelelő képzettséggel rendelkeznek, szóval az összes erdészeti teendőket önállóan vezetni képesek.

Évi javadalmazás 1200 korona, szabad lakás, 4 darab szarvasmarha-tartás és annak eltartására föld, legelő és rétség haszonélvezete, kb. 400 K értékben, 400 K Jótartási átalány, egyenruha kb. 100 K értékben, korlátlan mennyiségű tüzelőfa saját használatra az erdőben. Kölcsönös felmondási idő egynegyed év. Próbaszolgálati idő egy év. Folyamodványok, csakis bizonyítvány-másolatokkal, melyek vissza nem adatnak Hohenlohe herceg javorinai igazgatóságához Javorina, Szepesmegye, intézendők.

Pályázótól megkívánatik, szükség esetén, felszólításra saját költségén személyesen bemutatkozzék, a nélkül, hogy esetleges költség visszatérítésére igényt tarthatna.

Javorina, 1905. május hó 28-án.

Hohenlohe Keresztély herceg
uradalmi igazgatósága.

Állást keres

30 éves, nős, róm. kath. vallású férfi, ki az erdőőri szakvizsgát sikerrel letette, jártas az erdőőri összes teendőkben és a vadászat minden ágazatában. Eddigi szolgálatát a megélhetést nem biztosító csekély javadalmazás miatt volt kénytelen folyó évi április hó 24-én elhagyni.

- - - - - Érdeklődők forduljanak alulírottához. - - - - -

Szabó János, erdőőr.

4-5

Gyöngyösmellék. (Somogy megye.)

Sz. 3255/1904.

Árverési hirdetmény.

Vurpod község (Szepesvármegye) Jungenwald nevű erdejében a nagyméltóságu földművelésügyi m. kir. miniszter urnak 99317/1901. és f. évi 19306/1/3-b. számú magas rendeletével engedélyezett mintegy 132 q kat. holdnyi területen található mintegy 6580 darab megszámozott tölgyfából nyerhető 7314,3 m³ haszonfa és 7929,0 m³ tűzifa **folyó évi június hó 28-án d. e. 10 órakor** Vurpod község házában zárt ajánlatokkal egybekötött nyilvános árverésen fog eladatni.

Kikiáltási ár 86,120 korona.

Bánatpénz 8,612 „

Utóajánlatok, valamint a kikiáltási áron alóli ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Írásbeli zárt ajánlatokhoz a kiírt bánatpénz csatolandó.

Az általános árverési feltételek alulírt főszolgabíró-nál és a nagyszebeni m. kir. állami erdőhivatalnál megtekinthetők.

Ujegyház, 1905. május 23.

*A járási főszolgabíró.***Erdőőrök és vadászok részére**

legjobb **vadász-fegyvereket** jutányos árban
szállít

Lakatos Károly,

Budapest II., Csalogány-u. 26.

Árak: 60, 76, 80 és 96 kor.**Gavallér-puskák: 104, 110 és 130 kor.**

A fegyverek mind be vannak löve
s csak a teljesen megfelelők kerülnek eladásra.

3061 E. sz.

Valódi ezüst remontoir
női óra, belső porvédő
fedéllel, tiszta, diszes vé-
settél, 9 kor. 50 fillér.

Kérjen képes árjegyzéket ingyen és bérmentve.

ERŐS GYULA

Nagyszeben, Disznódi-utca 3. szám.

Mindennemű

órák, ékszerek, arany- és ezüstáruszerek,
ezüstevőeszközök, asztalfeltétek, templomi
kellékek, Erdélyország legnagyobb raktára.
Látszerészi cikkek nagyraktára.

SZÉTKÜLDÉS CSAKIS UTÁNVÉTEL MELLETT

Mindenféle vésések legjutányosabban számíttatnak.

Olcsó és szabott árak, jó és pontos kiszolgálás.

+++++

Régi vagy törött ezüst- és aranyműveket, régi ezüst- és
arany-pénzműveket, drágaköveket, keleti gyöngyöket a
legmagasabb napi árban beváltom vagy fizetesképpen
elfogadom.

Eladó

négy darab hat hetes kitűnő
szülőktől származó

*** Vizsla-kölyök ***

darabonként 20 koronáért.

Bajcsy László vadásznál,

Ujszászon.

ÉVKÖNYV

Az ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI ALTISZTI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE AZ 1905-ik ÉVRE

immár **megjelent** a következő tartalommal:

1. Előszó.
2. Erdészeti havi teendők.
3. Vadászati havi teendők.
4. Kivonat az erdőtörvényből.
5. Az erdőmunkásokról szóló törvény.
6. Ministeri rendelet az erdőőri szakiskolákról.
7. „ „ „ „ szakvizsgákról.
8. „ „ a vadőri „
9. „ „ „ hatósági esküről.
10. Vadászati törvény.
11. Fegyveradó-törvény.
12. Kivonat a szolgálati szabályokból. (A fegyelmi vétségekre vonatkozó rész).
13. Fegyelmi szabályok.
14. Fegyverviselés és használat.
15. Utasítás a karabély-töltények használatához.
16. Kincstáriak egyenruha szabályzata.
17. Kivonat a nyugdíj-törvényből.
18. Állandó munkások és napibéresek nyugalombérezése.
19. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
20. Magvak eltartása.
21. Erdei vetőmagvak és tölgymakk kedvezményes vasuti szállítása.
22. Csemeték csomagolása.
23. Csemeték kedvezményes vasuti szállítása.
24. Felesketett erdőőrök adómentes fegyverei.
25. Utadó alóli mentesség.
26. Duvadak mérgezése.
27. Kitömésre szánt állatok kezelése.
28. Erdészeti és vadászati altisztek cimtára.
29. Tárgymutató.

Ezzel a dus tartalommal az Évkönyv terjedelme meghaladja a 200 nyolcadrét oldalt s

igly vaskos kötetet képez. Az Évkönyvbe foglalt dolgok mind olyanok, melyekre az erdészeti és vadászati altiszti személyzetnek terhes és felelősségteljes szolgálatának teljesítése közben lépten-nyomon szüksége van s így az Évkönyvnek egy erdészeti és vadászati altiszt asztaláról sem szabadna hiányoznia.

Hasonló gazdag és hasznos tartalommal fog megjelenni az

„ÉVKÖNYV“ 1906. évre szóló II-ik évfolyama

is, mely már munkába van véve, azzal a kibővítéssel, hogy nem csak az 1906. évre szóló teljes naptárt fogjuk ahhoz csatolni, hanem bele vesszük még a legszükségesebb köbözési táblákat is.

Az Évkönyv II-ik évfolyama nem lesz bolti áru, hanem csak annyi példányban fogjuk azt ki nyomatni, a hánynak elkelése a beküldött előfizetési-díjjal biztosítva lesz.

Mindegyik évfolyam ára 2 korona, mely összeg a következő cím alatt küldendő:

„Évkönyv“ kiadóhivatala
Szászsebes.

Az I. évfolyamot a megrendelés beérkezése után azonnal küldjük, a II-ik évfolyamra szóló hirdetések pedig 1906. évi május hó végeig küldendők be.

Az „Évkönyv“
kiadóhivatala.

SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

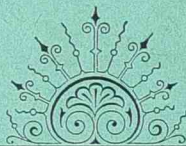
SZÁSZVÁROS (KLASTROM-U. 1.) SÜRGÖNYCIM: KÖNYVNYOMDARÉSZ.

KÖNYVNYOMDAI SZAKÜZLET.

A

„SZÁSZVÁROS”
politikai és vegyestartalmú hetilap
kiadóhivatala.

Az

„ERDÉSZETI UJSÁG”
kiadóhivatala.

Jutányos árak!

Jutányos árak!

Pontos kiszolgálás!

Ajánlja dúsan felszerelt papírraktárát: eljegyzési és esküvői-kártyáit, stb.

KÉSZIT:

a könyvnyomdászat körébe vágó mindennemű munkákat ugymint:

.. .. ERDÉSZETI NYOMTATVÁNYOKAT

továbbá:

községi és városi, megyei és állami
hivatalok, ügyvédek, közjegyzők, lel-
készek és tanítók irodái számára, vala-
mint pénzüzetek, gyárak, és bárminő
vállalatok részére részvényeket s álta-
lában a nyomdai szakba vágó bármily
tartalmu nyomtatványokat.

Látogató és eljegyzési kártyákat, meg-
hívókat esküvőkre, bálra, iskolai ün-
nepélyekre, műkedvelői előadásokra s
egyéb alkalmakra. Végül gyászjelenté-
seket, szinlapokat és falragaszokat, bár-
mely tartalmu nyomtatványokat keres-
kedők és iparosok számára.

Diszes
kivitel!

Névjegyek

Diszes
kivitel!